

Un tronc de xocolata

A mesura que madurava en la seva vida, la Montse anava guanyant en agraïment als seus pares, als quals devia en gran part la crida de Déu; perquè, com explicava el fundador de l'Opus Dei, el primer germen de la fe, de la pietat i de la vocació l'han posat ells en els nostres cors. “Si sóc així –comentava la Montse– és gràcies als pares que tinc”. Va tractar de manifestar-los la seva gratitud de diverses formes.

En una de les seves biografies¹ es relata que en una ocasió la Montse va pensar de regalar-los alguna cosa, però no tenia gaires diners ni la situació econòmica familiar permetia malbarataments. L'única solució era estalviar, és a dir, combinar els trajectes de tramvia o de metro –el conegut tren de Sarrià– amb anar a cavall de les cames. Així, anant i venint a peu fins a casa, va aplegar, amb esforç, cinc pessetes i mitja. No era cap capital, però n'hi havia prou per comprar un dolç per a la seva mare, a la pastisseria situada al costat del portal de Llar, l'Escola per a la formació de la dona on acudia, que

tenia encomanada l'orientació espiritual a l'Opus Dei.

La botiga oferia tota gamma de pastissos. N'hi havia prou d'empènyer la porta per entrar al paradís del llaminer –i ella n'era força–: pastissos de poma, tortells de pasta de full, pa de pessic, etc. La Montse va comprar un tronc de xocolata, el dolç que agradava més a la seva mare. Era només això: una petita mostra d'afecte. Potser no és el detall més significatiu de la seva vida, ni el més heroic o el més transcendent, però sí molt entranyable. Amb quina cura li va portar el pastís –no acabés pas aixafat en una de les sotragades del tramvia–, embolicat en el paper de la pastisseria, subjectat per un cordill ben lligat...!²

«Totes les seves coses –comentava la seva mare– van ser sempre molt petites, perquè l'amor de Déu és ple de coses petites fetes per amor»³.

² Cfr. Carmen Salgado Vázquez (AGP, MGG T-081 i T-082) i Ana Maria Suriol Moliné (AGP, MGG T-086).

³ Manolita García Camporro (AGP, MGG T-057)

¹ Cfr. J.M. Cejas, La alegría de la entrega, Rialp, Madrid 1995

Estic casat i tinc cinc fills. Un d'ells em va comentar que, a l'empresa on treballava des de feia molts anys, li havien comunicat que l'anaven a destituir del seu càrrec i li presentarien la liquidació. El meu fill té dona i cinc fills i estava molt preocupat, ja que veia el futur molt incert i bastant negre. A partir d'aquest moment, la meua esposa i jo ens vam posar a resar de manera incessant l'oració de la Montse Grases perquè intercedís pel nostre fill i que el seu acomiadament li fos bo econòmicament. Vull manifestar que la Serventa de Déu ha intercedit, perquè els superiors de l'empresa han proporcionat al meu fill una liquidació molt favorable i, encara que ja no pertanyi a l'empresa, li han comunicat que pot seguir-hi vinculat com a venedor autònom dins del departament comercial. Per aquest motiu, estem molt orgullosos de publicar aquest favor concedit a través de la Montse.

E.J.G. *El Puerto de Santa María (Cádiz)*

A finals de juny, la meua mare va ser ingressada a la clínica i intervinguda l'endemà, perquè li havien diagnosticat un tumor cancerigen al còlon. Després de l'operació, i donada la seva avançada edat, així com la cardiopatia que

pateix, els metges van desaconsellar el tractament de quimioteràpia. Abans de l'operació, m'havia recordat de la Montse i vaig pensar que, per la malaltia que va patir, podia ser la millor intercessora perquè la meua mare es curés. I així li vaig demanar aquesta intenció. Després de gairebé sis anys, i de successives proves al llarg d'aquest temps, els resultats han estat els mateixos sempre: que no s'observa cap indicatiu de la malaltia. La meua mare s'ha curat. Gràcies, Montse.

J.B.J. *Barcelona*

Vaig conèixer la Montse fa uns mesos, a través d'un butlletí que per curiositat vaig recollir en una església. De seguida li vaig demanar trobar uns companys de pis perquè contribuïssin al pagament del lloguer, i l'endemà ja els tenia; portava setmanes buscant-ne sense èxit. La meua sorpresa va ser més gran perquè, amb prou feines li acabava de donar les gràcies per aquest favor, que em truquen per a un treball d'incorporació immediata, i vaig poder atendre tranquil·lament el lloguer. A ella li vaig resar amb l'esperança que intercediria per mi a Déu, que tinc clar que mai ens abandona.

J.O.M. *Granada*

ORACIÓ

Oh Déu, que concedireu a la vostra serventa Montserrat, la gràcia d'una entrega serena i alegre a la vostra Divina Voluntat, viscuda enmig del món amb una senzillesa admirable: feu que jo sàpiga oferir-vos amb amor tota la meua activitat de cada dia, i convertir-la en un servei cristià als altres; digneu-vos gloriïcar la vostra serventa i concediu-me per la seva intercessió el favor que us demano... (demani's). Així sia.

Parenostre, Avemaria, Glòria.

D'acord amb els decrets del Papa Urbà VIII, declarem que no es pretén prevenir de cap manera el judici de l'Autoritat eclesial, i que aquesta pregària no té cap finalitat de culte públic.

Publicacions

M. Eguibar, *Montserrat Grases: Una vida sencilla*, Ed. Palabra "Folletos Mundo Cristiano", nº 44, 12ª edició. Madrid 1994.

J. M. Cejas, *Montse Grases. La alegría de la entrega*, Ed. Rialp, Madrid 1993.

J. M. Cejas, *Montse Grases. Biografía breve*, Ed. Rialp, Madrid 1994.

J. L. M. Picanyol i P. Saumell, *Montse. El secret d'un somriure*, Ed. Casals, Barcelona 1998.

Video: *Montse Grases (1941-1957). Una vida sencilla*. Comandes a Beta Films S.A. c/ Pio Felipe, 12. 28038-MADRID.

Notícies de la Causa

La Positio sobre la vida i virtuts de la Montse és a la Congregació per a les Causes dels Sants, tot esperant que li arribi el torn per ser discutida en el Congrés dels Consultors Teòlegs.

Agraïm les almoines que ens envieu per col·laborar en les despeses de l'Oficina per a les Causes dels Sants de la Prelatura de l'Opus Dei, que ens arriben per gir postal; per transferència al c/c número 0182-4017-57-0018820005 al BBVA, agència urbana del carrer Diego de León, 16 28006 Madrid; o per altres mitjans.